

El gat amb botes

Bel Olid i Mercè Canals

COMBEL

Un moliner va deixar
la riquesa que tenia
en herència als seus tres fills,
però era poc el que hi havia.

Al gran, el molí de moldre,
al mitjà, el ruc del molí,
i al petit un gat molt llest:
sabia caçar conills.

El petit passava pena
pel futur que li esperava.
Va pensar menjar-se el gat
per fer-se fugir la gana.

—No em mengeu! —va dir-li el gat—.
Amb un sac i dues botes
puc llaurar-vos un futur
de riqueses i festotes.

Volia impressionar la reina
de tota aquella contrada.
El gat, amb el sac a coll,
caçava conills i quatlles.

Entrava a palau amb botes,
com un gat de bona raça,
i deia que era el servent
del marquès de Carabassa.